

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 57.

Vydána dne 19. června 1946.

Cena Kčs 2.60.

O B S A H:

(138.—140.) **138.** Zákon o úpravě některých otázek týkajících se notářství. — **139.** Zákon, jímž se zatímně upravují platové a některé služební poměry vojenských a četnických gázistů. — **140.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 5. března 1927, č. 16 Sb., o úpravě služebních a platových poměrů řemeslných zaměstnanců v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu Československé pošty ve znění vládního nařízení ze dne 18. října 1945, č. 111 Sb.

138.

Zákon

ze dne 16. května 1946

o úpravě některých otázek týkajících se notářství.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Působnost notářské komory v Praze se vztahuje na obvod zemského soudu v Praze.

(2) Působnost notářské komory v Brně se vztahuje na obvod zemského soudu v Brně.

§ 2.

Na území, které bylo po 29. září 1938 přechodně odloučeno od území zemí České a Moravskoslezské, rozšiřuje se použitelnost předpisů upravujících notářství, které byly v době nesvobody (článek II, čl. 1, odst. 2, věta druhá ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl., o obnovení právního pořádku, ve znění zákona ze dne 19. prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946) vydány pro ostatní území jmenovaných zemí, s výjimkou předpisů, jejichž použitelnost se tímto zákonem zrušuje.

§ 3.

(1) Notářem může být jmenován a notářský úřad vykonávat jen československý státní občan.

(2) Do seznamu kandidátů notářství může být zapsán jen československý státní občan. Notářská komora může odmítnouti zápis do seznamu kandidátů notářství, i když jsou splněny všechny zákonné podmínky, je-li obava, že by byl dotčen veřejný zájem. Byl-li zápis odepřen proto, že by tím byl dotčen veřejný zájem, může si žadatel stěžovati u notářské komory v 15 dnech od doručení rozhodnutí k ministerstvu spravedlnosti.

§ 4.

(1) Notář, který byl na notářské místo jmenován se závazkem platiti ve prospěch svého předchůdce důchod, je povinen uhraditi notářské komoře dávkou, připadající na jednotlivý kalendářní měsíc, nejdéle posledního dne měsíce předchozího.

(2) Důchodce má nárok na výplatu důchodových dávek vůči notářské komoře; nároku na jednotlivou měsíční dávkou nabyvá, dožije-li se prvního dne měsíce, na který dávka připadá. Notářská komora je povinna platiti dávkou jen, pokud obdržela úhradu od notáře.

(3) Úhradu vymáhá notářská komora; její výkazy o dlužných dávkách a o zákonných úrocích, opatřené doložkou vykonatelnosti, kterou podepíše president komory nebo jeho zástupce (§ 130 not. ř.), jsou exekucním titulem a mohou být vykonány soudní exekucí.

(4) Závazek platiti důchod trvá až do úmrtí důchodce. Dokud závazek trvá, přechází na notáře jmenovaného nebo přeloženého na místo povinného notáře, jakož i na náměstka tohoto notářského místa dnem, kdy nastoupil

avůj úřad. Okolnost ta budiž výslovně uvedena v součestí o notářské místo.

(5) Změní-li se podstatně poměry, může ministerstvo spravedlnosti na odůvodněnou žádost důchodce nebo notáře povinného platiti důchod po konaném šetření o jejich majetkových poměrech a po slyšení notářské komory nově upravit výši důchodu nebo nepotřebuje-li důchodce důchodu na úhradu životních potřeb pro sebe a příslušníky rodiny, o něž podle zákona pečuje, zprostiti povinného na určitý nebo neurčitý čas placení důchodu. Důchodce i notář povinný platiti důchod jsou povinni sděliti k účelům šetření podrobnosti o majetkových poměrech (o jmění a o důchodech) vlastních i členů rodiny, zejména uvěsti i podrobnosti o sjednaných smlouvách o životním pojištění s údajem pojišťovny, pojistky, výše kapitálu nebo důchodu a dospělosti pojistných nároků, a předložiti originály neb ověřené opisy všech platebních rozkazů (původních i dodatečných) na daní důchodovou, všeobecnou daní výdělkovou a daní z obratu a opisy přiznání k daní důchodové za posledních 5 let, po případě originály neb ověřené opisy rozhodnutí o opravných prostředcích proti výměře těchto daní. Byl-li povinný zproštěn na neurčitý čas, může ministerstvo spravedlnosti na odůvodněný návrh důchodce po konaném šetření a po slyšení notářské komory placení důchodu znovu uložit.

(6) Vyjde-li ještě za úřadování notáře platícího důchod najevo jmění důchodce, které tu již bylo v době, kdy bylo rozhodováno o obsazení místa se závazkem platiti důchod, a to tak velké, že kdyby bylo bývalo dříve zjištěno, nebylo by došlo k obsazení místa se závazkem platiti důchod, může ministerstvo spravedlnosti na návrh notářské komory závazek k placení důchodu zrušiti. Důchodce je pak povinen vrátiti přijaté důchodové dávky

§ 5.

(1) Notář může svěřiti kandidátu notářství, konajícímu u něho praxi, přípravu svých prací, i sepisování úmrtních zápisů, inventování a zapečetění pozůstalostí, jakož i provádění dražeb věcí movitých a zastupování stran před soudy a úřady

(2) Kandidát, který vykonal praktickou zkoušku potřebnou k ustanovení notářem nebo který má aspoň dvouletou notářskou praxi, může býti na žádost notáře (náměstka podle §§ 119 a 120 not. ř.), u kterého koná přípravnou praxi, notářskou komorou zmocněn, aby zastupoval notáře (náměstka), je-li zaneprázdňen nebo nepřítomen, při osvědčcích po-

dle § 76 not. ř., při dobrovolných odhadech, při dražbách nemovitostí a v soudním komisařství. O tomto zmocnění vydá notářská komora kandidátovi listinu a uvede v ní dobu, na kterou je zmocnění dáno. Toto zmocnění oznámí notářská komora presidiu příslušného krajského soudu a přednostům všech okresních soudů v jeho obvodu.

(3) Protokoly a jiné spisy sepsané podle odstavců 1 a 2 a osvědčení podepíše kandidát s dodatkem poukazujícím na jeho zmocnění. Notář je povinen úkon provedený kandidátem přezkoumati a protokol a jiné spisy jím sepsané, pokud zůstanou v úřední úschově notáře, spolupodepsati. Notář odpovídá za škodu vzešlou jednáním nebo opominutím kandidáta.

§ 6.

Je-li táž obec určena za úřední sídlo dvou nebo několika notářů, může ministerstvo spravedlnosti po slyšení notářské komory ustanoviti i místní okrsky rozhodné pro jejich sídelní povinnost, může povolit výjimku z této sídelní povinnosti, vyžaduje-li to veřejný zájem.

§ 7

Za notářskou praxi předepsanou pro jmenování notářem a pro připuštění k notářské zkoušce může ministerstvo spravedlnosti až do konce roku 1950, jsou-li tu závažné důvody, na žádost a podle volného uvážení v jednotlivých případech uznati zcela nebo zčásti právní službu, kterou konal žadatel u notáře, nejasa zapsán v seznamu kandidátů notářství.

§ 8.

Ustanovení § 31, odst. 1 not. ř. bude zniti:

Notář se musí usaditi v místě jemu vykázaném a mimo toto místo nesmí míti stálou úřadovnu. Jsou-li tu závažné důvody, může ministerstvo spravedlnosti povolit na dobu potřeby výjimku z této sídelní povinnosti.

§ 9.

Rozhodnutí a opatření, která byla vydána v době od 5. května 1945 do vyhlášení tohoto zákona pro území přechodně odloučené od území zemí České a Moravskoslezské podle předpisů, upravujících notářství na ostatním území těchto zemí, považují se za rozhodnutí a opatření vydaná v rámci platných předpisů. Podobně se považují za úkony provedené v rámci platných předpisů úkony, které byly v téže době na území přechodně odloučeném provedeny notáři nebo jejich náměstky podle

předpisů platných na ostatním území jmenovaných zemí.

§ 10.

(1) Zrušuje se použitelnost ustanovení opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 285 Sb., kterým se mění některá ustanovení o notářských komorách a notářích, vládního nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 348 Sb., o sloučení notářských sborů v zemi Moravskoslezské a o místních okrscích notářů, a vládního nařízení ze dne 23. května 1940, č. 215 Sb., o obsazování některých notářských míst se závazkem platiti důchod ve prospěch předchůdce.

(2) Zároveň se zrušuje použitelnost říšskoněmeckých právních předpisů upravujících notářství, které byly v době nesvobody vydány pro území zemí české a Moravskoslezské.

§ 11.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích české a Moravskoslezské; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Drtina v. r.

139.

Zákon

ze dne 16. května 1946,

jímž se zatímne upravují platové a některé služební poměry vojenských a četnických gázistů.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně

Čl. I.

Ustanovení §§ 100, 103, 104, 105, 106, § 111, odst. 1, §§ 113, 114, 115, § 117, odst. 1, §§ 118, 119, 122, 124, § 130, odst. 1, §§ 132, 133, 134, § 136, odst. 1 a § 137 části čtvrté zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platový zákon), se mění nebo doplňují a znějí takto

§ 100.

Služební plat čekatelský

(1) Čekateli náleží jako služební plat adjutum a výchovné (§ 105)

(2) Adjutum čekatelů se vyměřuje podle skupin míst A, B, C, D (§ 12) a stanoví se v ročních částkách takto

Ve služební třídě	Ve skupině míst							
	A		B		C		D	
	žen.	svob.	žen.	svob.	žen.	svob.	žen.	svob.
Kčs								
I.	34.200	31.920	32.832	30.648	31.464	29.364	30.096	28.092
II.	29.400	27.000	27.600	25.500	24.900	23.940	24.000	22.500
III.	25.800	23.892	24.576	22.944	23.556	21.984	22.536	21.096

(3) Gázista mimo služební třídy podrží při ustanovení čekatelem po dobu čekatelskou dosavadní služební plat s nárokem na zvýšení služného ve své platové stupnici, je-li tento plat vyšší než příslušející adjutum.

(4) Ustanovení § 12, odst. 8 platí obdobně.

§ 103.

Služné.

(1) Služné se stanoví v ročních částkách takto:

Služné												
v plat. stup- nici	ve služ. třídě	ve stupni služného					s náslužným přídavkem					
		a	b	c	d	e	1.	2.	3.	4.	5.	6.
		Kčs										
1.	I, II.	86.880	94.560	102.660	—	—	—	—	—	—	—	—
2.	I, II.	64.800	72.480	80.160	—	—	—	—	—	—	—	—
3.	I, II, III.	54.000	58.800	63.600	68.400	—	—	—	—	—	—	—
4.	I, II, III.	46.080	49.860	53.760	57.120	—	—	—	—	—	—	—
5.	I, II, III.	32.400	36.090	39.300	42.960	46.740	50.700 48.900	54.480 52.500	—	—	—	—
6.	I, II, III.	28.200	30.600	33.120	36.540	40.020	43.440 42.600	47.820 45.600	50.400 48.000	53.400 51.000	—	—
7.	I, II, III.	22.200	25.440	28.080	30.600	33.120	36.540 35.700	40.020 38.700	43.440 42.600	46.800 44.700	50.160 48.000	—
8.	II, III.	16.560	19.200	22.200	25.440	28.080	30.600 29.700	33.120 31.800	35.580 34.560	38.100 37.320	40.680 40.080	43.200 42.900

(2) Počátečním služným jest

a) na služebních místech systemisovaných ve služebních kategoriích, ve kterých jest pro ustanovení předepsáno úplné středoškolské a nejméně čtyřleté vysokoškolské vzdělání ukončené úspěšným výkonem předepsaných státních, po případě přísných zkoušek, služné stupně b) sedmé platové stupnice,

b) na služebních místech systemisovaných ve služebních kategoriích, ve kterých jest pro ustanovení předepsáno úplné středoškolské vzdělání a kratší než čtyřleté, avšak aspoň dvouleté ucelené vysokoškolské vzdělání, ukončené úspěšným výkonem státní, po případě přísné zkoušky na vysoké škole, služné stupně b) osmé platové stupnice,

c) na služebních místech systemisovaných v ostatních služebních kategoriích II. a III. služební třídy služné stupně a) osmé platové stupnice.

(3) Služné stupně c) první platové stupnice náleží jen důstojníkům v hodnosti armádního generála.

§ 104.

Činovné.

(1) Činovné se vyměří podle skupin míst A, B, C, D (§ 12) a stanoví se v ročních částkách takto:

Platová stupnice	Skupina míst	Služební třída	
		I.	II. a III.
		Kčs	
1.	A až D	31.200	31.200
2.	A	22.800	22.800
	B	19.608	19.608
	C	16.416	16.416
	D	13.224	13.224
3.	A	18.000	17.760
	B	15.480	15.276
	C	12.960	12.792
	D	10.440	10.908
4.	A	15.720	15.120
	B	13.512	13.008
	C	11.316	10.896
	D	9.120	8.772
5.	A	15.720	15.120
	B	13.512	13.008
	C	11.316	10.896
	D	9.120	8.772
6.	A	15.120	13.200
	B	13.008	11.352
	C	10.896	9.504
	D	8.772	7.656
7.	A	15.120	13.200
	B	13.008	11.352
	C	10.896	9.504
	D	8.772	7.656
8.	A	—	13.200
	B	—	11.352
	C	—	9.504
	D	—	7.656

(2) Ustanovení § 12, odst. 8 platí obdobně.

(3) Svobodným důstojníkům se snižuje čí-
novné podle odstavce 1 o 20%.

(4) Roční částka činovného, sníženého po-
dle odstavce 2, není-li dělitelná dvanácti, za-
okrouhlí se na nejbližší vyšší částku v celých
korunách dělitelnou dvanácti.

(5) Svobodným důstojníkům, kteří ze zá-
konné nebo mravní povinnosti poskytují ve
vlastní domácnosti byt a výživu příbuzným
do 1. stupně, sešvagřeným do 2. stupně, osvo-
jeným dětem nebo schovancům, osvojitelům
nebo pěstounům anebo nemanželským dětem,
může se do odvolání povolit činovné v plné
výměře. Totéž platí pro svobodné důstojníky,
kteří pro oslepnutí, těžké poškození zdraví
způsobené válkou, úrazem ve službě nebo
jinak v souvislosti s výkonem služby, jsou od-
kázáni na stálou obsluhu osoby sdílející jejich
domácnost nebo pro tento svůj zdravotní
stav musí mít byt větší, než mívají svobodní
zaměstnanci. Důstojníci ovdovělí nebo důsto-
jníci, jejichž manželství bylo rozvedeno nebo
rozloučeno, mají nárok na činovné v plné vý-
měře. Důstojníci, jejichž manželství bylo pro-
hlášeno za neplatné, mohou dostati činovné
v plné výměře, nastala-li z důvodu takového
manželství potřeba většího bytu a trvá-li dále
i po prohlášení neplatnosti manželství.

(6) Činovné se vyplácí v měsíčních předem
splatných lhůtách zároveň se služným.

§ 105.

V ý c h o v n é .

(1) Výchovné činí na každé nezaopatřené
dítě 1.800 Kčs ročně.

(2) Výchovné přísluší s omezeními níže uve-
denými na vlastní, nevlastní a osvojené děti
do dovršeného 16. roku věku, které mají čes-
koslovenské státní občanství a jsou nezaopa-
třeny. Za nezaopatřené děti se pokládají děti,
jejichž vlastní hrubý příjem (včetně naturál-
ních příjmů) nedosahuje alespoň 4.800 Kčs
ročně; jak se pro zjištění zaopatřenosti oce-
ňují naturální příjmy, stanoví ministerstvo
financí v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým.

(3) Na děti starší 16 roků přísluší výchovné

a) do dokončeného 24. roku věku, připra-
vují-li se soustavně na své budoucí povolání
studiem nebo jiným školením (výcvikem). Zdrží-li se skončení školního výcviku nebo
výcviku pro povolání výkonem branné povin-
nosti přes skončený 24. rok věku, prodlužuje
se věková mez, uvedená v předchozí větě,
přes 24. rok věku o dobu, která odpovídá
době výkonu této povinnosti,

b) bez zřetele k věku, jsou-li pro trvalou
duševní nebo tělesnou chorobu k jakémukoliv
výdělků neschopny

(4) Na děti, které se zdržují v cizině nebo
tam navštěvují školu, přísluší výchovné jen,
má-li vojenský gážísta trvalé úřední půso-
biště v cizině. Výjimky může povolit v odů-
vodněných případech ministerstvo národní
obrony v dohodě s ministerstvem financí.

(5) Na děti, které nežijí ve společné do-
mácnosti s otcem, přísluší otcí výchovné
v plné výměře jen tehdy, přispívá-li na
jejich výživu alespoň částkou, rovnající se
částce stanoveného výchovného, jinak pouze
částkou, kterou skutečně přispívá na jejich
výživu. Na nemanželské dítě přísluší otcí vý-
chovné teprve od doby, kdy byl v matrice
jako nemanželský otec zapsán nebo kdy uzna-
na soudě dítě za své, anebo kdy byl pravo-
platným soudním výrokem uznán za otce dí-
těte. Na děti nevlastní přísluší výchovné jen
tehdy, není-li tu jiné osoby podle platných
předpisů k výživě dítěte povinné a schopné.

(6) Za podmínek předchozích odstavců a
není-li tu jiné osoby podle platných předpisů
k výživě dítěte povinné a schopné, přísluší
výchovné též na vnuky, jakož i na schovance
za předpokladu, že schovanecký poměr byl
založen schovaneckou smlouvou schválenou
poručenským soudem a že není smluvna
nebo placena náhrada za výživu (výchovu);
jinak přísluší výchovné jen ve výši rozdílu
mezi smluvnou nebo placenou náhradou a vý-
chovným.

(7) Na totéž dítě může býti poskytnuto
výchovné pouze jednou, a to tomu, jenž vy-
držuje dítě ve společné domácnosti, jinak
tomu, který převážně přispívá na jeho výživu.
Je-li podmínkou nároku na výchovné, že není
jiné osoby k výživě dítěte povinné a schopné,
a je-li taková osoba schopna přispívat jen
částkou nižší, než činí výchovné, přísluší
pouze rozdíl mezi výchovným a touto částkou.

(8) Nárok na výchovné, jakož i každou
okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo
výši výchovného, musí oprávněný včas ohlá-
siti a případně podmínky nároku prokázati.
Nesprávné údaje jsou trestné podle všeobec-
ných předpisů trestních a kárných bez újmy
následků podle posledního odstavce § 151 pla-
tového zákona.

§ 106.

Prvé nebo opětné propůjčení
důstojnického služebního místa.

(1) Pokud se z tohoto zákona jinak nepo-
dává, obdrží důstojník při prvé propůjčení

důstojnického služebního místa počáteční služné příslušné platové stupnice (§ 103).

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí i pro opětné převzetí na důstojnické služební místo.

(3) Gážista mimo služební třídy (čekatel) obdrží při prvním propůjčení důstojnického služebního místa služné podle pravidel o povýšení (§ 109).

(4) Ze zvláště závažných důvodů může vláda k souhlasnému návrhu ministerstva národní obrany a ministerstva financí povolit úchytky

§ 111.

Systemisace služebních míst.

(1) Služební místa vojenských gážistů mimo služební třídy se systemisují v rámci normální potřeby sil ve čtyřech platových stupnicích, a to

a) služební místa štábních praporčíků v platové stupnici Ia, praporčíků v platové stupnici Ib,

b) služební místa štábních rotmistrů v II. platové stupnici a

c) služební místa rotmistrů ve III. platové stupnici.

§ 113.

Služné.

Služné se stanoví v ročních částkách takto:

V platové stupnici Ia		
ve stupni služného	při započítatelné služební době	služné Kčs
1.	do konce 12. roku	25.800
2.	od počátku 13. "	27.120
3.	16.	28.440
4.	19.	29.400
5.	22.	30.480
6.	25.	31.920
7.	28.	32.880
8.	31.	33.340
9.	34. "	34.800

V platové stupnici			
ve stupni služného	Ib	II.	III.
	Služné Kčs		
1.	18.000	17.400	18.800
2.	19.800	19.200	15.600
3.	21.600	20.400	17.400
4.	24.000	22.200	18.840
5.	26.800	23.400	20.160
6.	27.120	24.240	21.360
7.	28.440	25.200	22.560
8.	29.400	26.160	23.400
9.	30.480	27.120	24.240
10.	31.920	28.440	25.200

§ 114.

Činovné.

(1) Činovné se vyměřuje podle skupin A, B, C, D (§ 12) a stanoví se v ročních částkách takto

ve skupině míst A	9.600 Kčs,
B	8.256 Kčs,
C	6.912 Kčs,
D	5.568 Kčs.

(2) Ustanovení § 104, odst. 2 až 6 platí obdobně.

§ 115.

Výchovné.

(1) Výchovné činí na každé nezaopatřené dítě 1.800 Kčs ročně.

(2) Ustanovení § 105, odst. 2 až 8 platí obdobně.

§ 117

Zvýšení služného. Vyloučení a odklad zvýšení služného.

(1) Služné se zvyšuje postupem do vyšších stupňů. Zvýšení služného nastává, jakmile gážista mimo služební třídy dovrší tři roky započítatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně, u štábního praporčíka, jakmile dosáhl započítatelné služební doby předepsané pro příslušný stupeň služného.

§ 118.

Povýšení.

(1) Povýšení se stane propůjčením systemisovaného služebního místa vyšší platové stupnice.

(2) Při propůjčení služebního místa systemisovaného v platových stupnicích I b nebo II platí obdobně ustanovení § 17, odst. 4 a 5.

(3) Při propůjčení systemisovaného služebního místa v platové stupnici I a přísluší štábnímu praporčíku stupeň služného odpovídající započítatelné služební době.

(4) Ustanovení § 17, odst. 2 platí obdobně.

§ 119.

(1) Vojenští gážisté v záloze, povolání k činné službě, obdrží počínajíc dnem počátku účinnosti tohoto zákona poměrnou část služebního platu (§§ 102 a 112) podle počátečního stupně služného, který přísluší odpovídající služební kategorii (§ 1, odst. 4, 5 a 6 vládního nařízení ze dne 25. září 1938, č. 192 Sb., o náležitostech osob konajících za branné pohotovosti státu vojenskou službu nebo při-

dělených k vojenským útvarům), podporučíci podle služného stupně a) osmé platové stupnice, poměrnou část vojenského a platového přídatku vojenských gázistů (čl. III) a zvláštního přídatku podle zákona ze dne 13. prosince 1945, č. 159 Sb., o zvláštním přídatku státním a některým jiným veřejným zaměstnancům, jakož i poměrnou část odlučného za podmínek a ve výměře, platných pro vojenské gázisty z povolání. Tato ustanovení platí obdobně pro podporučíky a poručíky v další činné službě.

(2) Státní a jiní veřejní zaměstnanci, vyjmenovaní v § 4, odst. 1 vládního nařízení ze dne 25. září 1938, č. 191 Sb., jímž se na dobu branné pohotovosti státu upravují některé platové poměry vojenských gázistů z povolání a jiných státních (veřejných) zaměstnanců, podrží své civilní služební platy s příslušným platovým přídatkem podle dekretu presidenta republiky ze dne 20. srpna 1945, č. 58 Sb., o platovém přídatku státním a některým jiným veřejným zaměstnancům, a s příslušným zvláštním přídatkem podle zákona č. 159/1945 Sb.; je-li tento služební příjem nižší nežli vojenský služební plat s vojenským, platovým a zvláštním přídatkem, obdrží doplatek ve výši rozdílu. Tato ustanovení platí přiměřeně i na jiné než státní (veřejné) zaměstnance, pokud podle platných předpisů podržují peněžité požitky (služební platy, mzdy) ze svého služebního (pracovního) poměru.

§ 122.

Systemisace služebních míst.

O systemisaci služebních míst platí ustanovení § 98.

§ 124.

Služební plat důstojnický

O služebním platu důstojnickém platí ustanovení §§ 102 až 105. Generál v 1. platové stupnici dosahuje nejvýše služného stupně b) této stupnice.

§ 130.

Systemisace služebních míst.

(1) Služební místa četnických gázistů mimo služební třídy se systemisují v rámci stanovené normální potřeby sil ve čtyřech platových stupnicích, a to

a) služební místa vrchních strážmistrů v platové stupnici I a, praporčíků v platové stupnici I b,

b) služební místa štábních strážmistrů v II. platové stupnici,

c) služební místa strážmistrů a čekatelů v III. platové stupnici.

§ 132.

Služné.

O služném plati ustanovení § 113.

§ 133.

Činové.

O činovém plati ustanovení § 114.

§ 134.

Výchovné.

O výchovném plati ustanovení § 115.

§ 136.

Zvýšení služného.

Vyloučení a odklad zvýšení služného.

(1) O zvýšení služného a jeho vyloučení i odkladu platí obdobně ustanovení § 117

§ 137.

Povýšení.

O povýšení platí obdobně ustanovení § 118.

Čl. II.

Ustanovení § 107, odst. 4 se zrušuje.

Čl. III.

Vojenský platový a zvláštní přídatek.

§ 1.

Vojenský přídatek.

(1) Vojenským gázistům v činné službě náleží vojenský přídatek v této roční výměře:

důstojníkům v 1. platové stupnici	
se služným stupně c)	30.000 Kčs,
se služným stupně a) a b)	24.000 Kčs,
důstojníkům v 2. platové stupnici	
se služným stupně c)	18.000 Kčs,
se služným stupně a) a b)	15.000 Kčs,
důstojníkům v 3. platové stupnici	
se služným stupně c) a d)	13.800 Kčs,
se služným stupně a) a b)	11.400 Kčs,
důstojníkům v 4. platové stupnici	
se služným stupně c) a vyšším	10.800 Kčs,
se služným stupně a) a b)	9.600 Kčs,
důstojníkům v 5. platové stupnici	
se služným stupně c) a vyšším	7.800 Kčs,
se služným stupně a) a b)	7.200 Kčs,
důstojníkům v 6. platové stupnici	
	6.600 Kčs,

důstojníkům v 7 platové stupnici	6.000 Kčs,
důstojníkům v 8 platové stupnici	5.400 Kčs,
důstojníkům čekatelům	4.200 Kčs,
gážístům mimo služební třídy	3.000 Kčs.

(2) Vojenský přírůstek není započitatelný pro výměru výslužného a je splatný měsíčně předem zároveň se služným (adjutem).

(3) Tento přírůstek náleží obdobně četnickým gážístům jako četnický přírůstek.

§ 2

Platový přírůstek vojenských gážístů

(1) Důstojníkům z povolání (čekatelům) a vojenským gážístům mimo služební třídy z povolání přísluší počínaje dnem 1. srpna 1945 platový přírůstek, jehož výměra se stanoví:

při ročním služném (platu mu odpovídajícím)	roční částkou
do 20 000 Kčs	6.000 Kčs,
přes 20 000 Kčs do 30 000 Kčs	4.800 Kčs,
přes 30 000 Kčs do 40 000 Kčs	3.600 Kčs,
přes 40 000 Kčs do 50 000 Kčs	2.400 Kčs.

(2) Vojenský gážísta nesmí na služném (platu mu odpovídajícím) a platovém přírůstku podle tohoto ustanovení dostati méně než vojenský gážísta s nejbližší nižší služným (platem mu odpovídajícím), pro něž je stanoven nejbližší vyšší platový přírůstek. To platí obdobně i v případech, ve kterých služné převyšuje nejvyšší služné, k němuž přísluší platový přírůstek.

(3) Platový přírůstek podle odstavce 1 je splatný měsíčně předem zároveň se služným (adjutem) a není započitatelný pro výměru výslužného.

§ 3

(1) Vojenští gážísté v záloze, povolání k činné službě za branné pohotovosti státu, mají nárok na vojenský a platový přírůstek a na zvláštní přírůstek podle zákona č. 159/1945 Sb. (§ 1 vládního nařízení č. 192/1938 Sb.). U vojenských gážístů v záloze, jichž se týká ustanovení § 4 vládního nařízení č. 191/1938 Sb., se při určení doplatku na vyšší vojenský plat připočítává příslušný platový a zvláštní přírůstek k obojím platům, k vojenskému platu též vojenský přírůstek.

(2) Vojenští gážísté ve výslužbě, povolání přechodně k činné službě v míru (§ 120 platového zákona č. 103/1926 Sb.) nebo za branné pohotovosti státu (§ 6 vl. nař. č. 192/1938 Sb.), mají nárok na platový a zvláštní přírůstek

Čl. IV.

Převod do nových platů.

§ 1

Podle tohoto zákona se upraví platové poměry:

a) vojenským gážístům z povolání československé armády v zahraničí;

b) vojenským osobám, které byly dne 29. září 1938 vojenskými gážísty z povolání nebo se jimi po tomto dnu staly a byly podle zákona ze dne 6. března 1946, č. 72 Sb., o úpravě některých právních poměrů důstojníků a rotmistrů z povolání a o převzetí některých osob do československé branné moci, ministrem národní obrany povolány (převzaty) do činné služby a ji nastoupily nebo byly v činné službě ponechány,

c) vojenským osobám, které byly 29. září 1938 vojenskými gážísty z povolání nebo se jimi po tomto dnu staly, konaly po osvobození republiky činnou službu, nebyly však podle uvedeného zákona povolány (převzaty) ministrem národní obrany do činné služby nebo nebyly v ní ponechány, protože překročily stanovenou věkovou hranici nebo z jiných důvodů, které neměly za následek odnětí vojenské hodnosti opatřením správním anebo v řízení před kárným výborem podle zákona ze dne 4. července 1923, č. 151 Sb., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, ve znění vyhlášky ministra národní obrany ze dne 8. dubna 1935, č. 65 Sb., o novém znění vojenského kárného zákona; toto ustanovení platí jen, nezůstává-li těmto gážístům zachován jejich služební poměr ve státní nebo jiné veřejné službě;

d) vojenským gážístům v záloze a ve výslužbě, kteří za účinnosti tohoto zákona konali vojenskou činnou službu (§§ 119 a 120 platového zákona),

e) četnickým gážístům.

§ 2

(1) Na místo dosavadního služného (adjuta) a dosavadního činného nastupuje ode dne počátku účinnosti tohoto zákona služné (adjutum) a činnové podle sazeb určených tímto zákonem.

(2) Nové služné (nové činnové) se stanoví podle stupně služného (činnového skupiny míst) platové stupnice a služební třídy, které vojenskému gážístovi přísluší v den počátku účinnosti tohoto zákona, není-li výslovně stanoveno jinak.

(3) Služné, činnové a výchovné stanovené tímto zákonem ve svém uhrnu s vojenským

přídavkem podle § 1 a s platovým přídavkem podle § 2, čl. III tohoto zákona a se zvláštním přídavkem podle zákona č. 159/1945 Sb. nahrazují úhrn doposud vyplacených služebních platů (služebních příjmů). Do úhrnu dosavadních platů (příjmů) se počítá služné, číselné, výchovné a mimořádný vojenský přídavek, dále drahotní přídavek, mimořádný příspěvek (příplatek ženatých) a všeobecný drahotní přídavek, mimořádný drahotní přídavek, jakož i zvláštní přídavek podle předpisů doplňujících a pozměňujících platové předpisy pro vojenské gáziaty.

(4) Pokud by úhrn dosavadních platů (příjmů) byl vyšší než úhrn nových platů (příjmů) podle odstavce 3, dostane vojenský gáziata vyrovnávací přídavek ve výši rozdílu mezi obojími platy (příjmy). Tento přídavek se zmenší při každém následujícím zvýšení služného o polovinu částky, o kterou se služné zvýší až do úplného zániku.

(5) Ministr národní obrany a ministr vnitra se zmocňují, aby v dohodě s ministrem financí vyrovnali vhodnými opatřeními případné platové nesrovnalosti, které by při provedení tohoto zákona vznikly.

Čl. V.

Ustanovení o odpočívnych a zaopatřovacích platech.

§ 1.

(1) Dosavadní předpisy o drahotních přídavcích pro vojenské (četnické) gáziaty ve výslužbě a pro pozůstalé po vojenských (četnických) gáziatách neplatí pro vojenské (četnické) gáziaty, na které se vztahuje tento zákon a kteří vstoupí do výslužby za jeho účinnosti, a pro pozůstalé po těchto vojenských (četnických) gáziatách, jakož i po takových vojenských (četnických) gáziatách, kteří zemřeli v činné službě za účinnosti tohoto zákona.

(2) Celkové odpočívne (zaopatřovací) platy neasmějí však být u vojenských (četnických) gáziat, kteří byli v den počátku účinnosti tohoto zákona v činné službě, a u jejich pozůstalých nižší než ty, které by jim příslušely, kdyby se tento zákon na vojenské (četnické) gáziaty nevztahoval; pro tento účel se vdovská penze počítá s příspěvkem na výchovu. Případný rozdíl přísluší jako přídavek k odpočívým (zaopatřovacím) platům.

(3) Změnil-li se počet oprávněných příslušníků, provede se srovnání odpočívnych (zaopatřovacích) platů podle odstavce 2 znovu podle změněného stavu.

(4) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně také pro příjemce darů z milosti, pensí z milosti a odpočívnych (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy.

(5) Za den výplaty odpočívnych (zaopatřovacích) platů jakéhokoliv druhu, darů z milosti, pensí z milosti, jakož i odpočívnych (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy se určuje první den každého měsíce. Je-li první den měsíce nedělí nebo zákonem uznaným svátkem (památným dnem), v který vyplácející úřady neprovádějí výplatu odpočívnych (zaopatřovacích) platů, je dnem výplaty předcházející pracovní den.

§ 2.

(1) Použitelnost ustanovení o povinnosti platit pensijní příspěvek (§ 7 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 380 Sb., o úsporných opatřeních personálních) se zrušuje.

(2) Ustanovení, podle kterých je započtení určité doby pro pensijní zaopatření podmíněno zaplacením (doplacením) příslušných pensijních příspěvků, se zrušují pokud jde o započtení služební doby od počátku účinnosti tohoto zákona. Ustanovení o použití převodních částek (pojistného) zůstávají nedotčena.

§ 3.

(1) Vojenským osobám, které byly dne 29. září 1938 vojenskými gáziaty z povolání nebo se jimi po tomto dni staly, příslušníkem československé armády v zahraničí, jakož i vojenským osobám jim na roveň postaveným, jejichž nárok na výslužné (odpočívne platy) podle zákona ze dne 17. února 1922, č. 76 Sb., o vojenských požitcích zaopatřovacích, vznikl po 31. prosinci 1943 a přede dnem účinnosti tohoto zákona, protože za branné pohotovosti státu v letech 1938 až 1945 pozbyli způsobilosti k vojenskému povolání pro zranění nebo trvalou poruchu (poškození) zdraví, které utrpěli ve službě válečné nebo bez vlastní viny při vykonávání vojenské služby nebo v souvislosti s ní nebo jinak v boji proti okupantům, anebo pro zranění při zadržení, zajištění nebo vazbě ve věznících či koncentračních nebo jiných táborech, anebo v souvislosti s pracovním příkázáním — zasazením, náleží od 1. ledna 1944 výslužné (odpočívne platy) vyměřené z pensijních základů vyplývajících z ustanovení tohoto zákona.

(2) Vdovám (pozůstalým) po vojenských osobách uvedených v odstavci 1, které padly

nebo zemřely následkem zranění nebo utrpení poruchy zdraví za uvedených okolností, přísluší vdovská penze (zaopatřovací platy) za podmínek a ve výši ustanovení § 6, odst. 1, č. 6, písm. D dekretu presidenta republiky ze dne 17. srpna 1945, č. 53 Sb., o odčinění křivd veřejným zaměstnancům, avšak z penzijních základů podle ustanovení tohoto zákona.

(3) Četnickým gážístům (gážístům t. zv. protektorátní policie) a uniformovaným zaměstnancům (gážístům) t. zv. vládního vojska, kteří byli přeloženi do výslužby po 31. prosinci 1943, jakož i těm, kteří byli po tomto dni přeloženi do výslužby jako vojenští gážísté, pozůstalým po vyjmenovaných osobách a pozůstalým po takových osobách, pokud tyto osoby zemřely v činné službě po uvedeném dnu, vyměří se nové odpočívne nebo zaopatřovací platy podle ustanovení tohoto zákona od 1. dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto zákona.

Čl. VI.

Ustanovení k provedení odčinění křivd.

§ 1

(1) O odškodnění podle dekretu presidenta republiky ze dne 17. srpna 1945, č. 53 Sb., o odčinění křivd československým veřejným zaměstnancům, rozhodují v oboru vojenské správy ministerstvo národní obrany jako úřad ústřední a vojenské útvary s hospodářskou správou jako úřady osobní, jde-li o vojenské gážísty

a) z povolání v činné službě,

b) z povolání, kteří byli přeloženi do výslužby nebo jejichž vojenský služební poměr se skončil podle části III (§§ 20, 21, 22) vládního nařízení ze dne 6. června 1939, č. 139 Sb., o umisťování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a předpisů je doplňujících, bez ohledu, zda byli převedeni do jiných státních a veřejných služeb podle části II téhož vládního nařízení či nikoli,

c) z povolání, kteří byvše převedeni do jiných státních a veřejných služeb podle části II vládního nařízení č. 139/1939 Sb. nebo vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 145 Sb., o převádění důstojníků justiční služby z povolání do občanské soudní služby, byli popraveni, usmrceni nebo zemřeli ve vazbě (zajištění) nebo zemřeli po propuštění z vazby (zajištění), avšak předčasně v pravděpodobné příčinné souvislosti s vazbou (zajištěním),

d) ve výslužbě, pokud jde o poškození z jejich penzijního poměru.

(2) Služební poměr, do něhož vojenští gážísté uvedení pod písmenem c) byli převedeni, pokládá se za zaniklý dnem zatčení (zajištění)

§ 2.

(1) Při provádění dekretu presidenta republiky č. 53/1945 Sb. a § 3 dekretu presidenta republiky ze dne 20. srpna 1945, č. 59 Sb., jímž se zrušují jmenování veřejných zaměstnanců z doby nesvobody, přísluší vojenským gážístům z povolání uvedeným v § 1 nebo pozůstalým po nich v zemích České a Moravskoslezské služební platy (platy jim odpovídající) anebo odpočívne nebo zaopatřovací platy

a) do 31. prosince 1943 podle platových předpisů platných pro vojenské gážísty z povolání ve znění pozměňujících a doplňujících předpisů z doby nesvobody platných pro veřejné zaměstnance,

b) od 1. ledna 1944 podle ustanovení tohoto zákona.

(2) Při provádění dekretů uvedených v odstavci 1 na Slovensku platí platové předpisy o služebních platech vojenských gážístů ve znění obdobných pozměňujících a doplňujících předpisů z doby nesvobody platných na tomto území.

§ 3.

V případech, v nichž při provádění ustanovení dekretu presidenta republiky č. 53/1945 Sb. vzniknou pochybnosti nebo nesrovnalosti, dohodne se ministerstvo národní obrany s ministerstvy vnitra a financí a s příslušným ústředním úřadem.

Čl. VII.

Závěrečná ustanovení.

§ 1.

(1) Tímto zákonem se zrušuje, pokud se v něm nestanoví jinak, účinnost po případě použitelnost všech ustanovení o předmětech upravených v tomto zákoně, která jsou obsažena v jiných předpisech.

(2) Zejména se zrušuje použitelnost předpisů z doby nesvobody o drahotních a mimořádných přídavech s výjimkou stanovenou pro jejich použitelnost v čl. VI, § 2, odst. 1, písm. a) tohoto zákona a použitelnost ustanovení §§ 6 a 11 vládního nařízení č. 380/1938 Sb. pro vojenské gážísty.

§ 2.

Tento zákon, pokud se v něm nestanoví jinak, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1946; ustanovení vztahující se na četnické gážisty nabývají účinnosti dnem vyhlášení. Zákon provede ministr národní obrany a ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

gen. Svoboda v. r. Nosek v. r.

140.

Vládní nařízení

ze dne 17. května 1946,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 5. března 1927, č. 14 Sb., o úpravě služebních a platových poměrů řemeslných zaměstnanců v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu Československé pošty, ve znění vládního nařízení ze dne 18. října 1945, č. 111 Sb.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926, č. 108 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona)

V platové stupnici:

I.	II.	III.
vrchní mechanikové I. tř. telegrafní dozorcí I. tř. dílvedoucí I. tř. vrchní řidiči automobilů I. tř.	vrchní mechanikové II. tř. telegrafní dozorcí II. tř. dílvedoucí II. tř. vrchní řidiči automobilů II. tř.	mechanikové montéři dílensští řidiči automobilů

4. § 4, odst. 1, č. 5, písm. b) se mění a zní takto

b) pokud jde o služební místo v kategorii montérů, řemeslu kovopracovníckému, tesařskému, pokrývačskému, zednickému nebo jinému řemeslu potřebnému pro službu v kategorii montérů a buď absolvoval v době, kdy se učil řemeslu, s prospěchem průmyslovou školu pokračovací nebo, vyučiv se řemeslu, byl při

Čl. I.

Vládní nařízení č. 16/1927 Sb., ve znění vládního nařízení č. 111, 1945 Sb., se mění a doplňuje takto

1. V nadpise i v textu nařízení se nahrazují, pokud není v dalším jinak stanoveno, slova „v technické službě stavební a udržovací“ slovy „v telekomunikační službě stavební a udržovací“ a slova „v automobilním provozu“ slovy „v dílenské nebo automobilové službě“; za slova „Československé pošty“ se vkládají slova „nebo Poštovní spořitelny“

2. § 2 se mění a zní takto:

§ 2.

Řemeslnické kategorie.

V telekomunikační službě stavební a udržovací, v dílenské a v automobilové službě Československé pošty nebo Poštovní spořitelny se používá k řemeslným úkonům těchto kategorií:

kategorie mechaniků (vrchní mechanikové I. a II. třídy, mechanikové),

kategorie montérů (telegrafní dozorcí I. a II. třídy, montéři),

kategorie dílenských (dílvedoucí I. a II. třídy, dílensští),

kategorie řidičů automobilů (vrchní řidiči automobilů I. a II. třídy, řidiči automobilů)

3. § 3, odst. 1 se mění a zní takto

(1) Služební místa řemeslníků se systemizují v rámci stanovené normální potřeby sil ve třech platových stupnicích, a to

uspokojivém pracovním výkonu zaměstnán nejméně tři roky v odborném závodě nebo při pracích do jeho oboru spadajících.

5. § 8, odst. 1, věta první se mění a zní takto

(1) Ustanovovati čekatele nebo propůjčovati služební místa řemeslnická přísluší osobnímu úřadu.

6. § 75 se mění a zní takto

§ 75.

V telekomunikační službě stavební a udržovací, v dílenské nebo v automobilní službě Československé pošty nebo Poštovní spořitelny se používá k řemeslnickým úkonům mimo řemeslníky podle části první tohoto nařízení též pomocných řemeslníků.

7. § 81, odst. 2 se mění a zní takto

(2) Pomocní řemeslníci mají ve službě řidiče automobilů služební titul „pomocný řidič automobilů“ a ve službě dílenské služební titul „pomocný dílenský“

8. § 105, odst. 2, věta první se mění a zní takto

(2) Pokud však služební doba započitatelná pro vyměření zaopatřovacího platu byla pomocným řemeslníkem (pomocným řidičem automobilů) skutečně ztrávena ve výkonu služby řidičské, započítává se tak, že každý rok této služby se pro výměru zaopatřovacího platu hodnotí 18 měsíci.

9. § 107, odst. 2 se doplňuje třetí větou, jež zní takto

V jednotlivých případech může vláda ze závažných důvodů na souhlasný návrh ministrů pošt a financí zkrátit tuto dobu o dobu jiné služby zřízené nebo dělnické v oboru poštovní správy, pokud zaměstnanec vyhovoval podmínkám stanoveným v § 4 a byl plně zaměstnán.

10. § 124, odst. 1, věta první se mění a zní takto

(1) Ustanovovatí pomocné řemeslníky přísluší osobnímu úřadu.

Čl. II.

Dosavadní zřízení poštovní služby výkonné v dílenské nebo automobilové službě, kteří

splnili podmínky předepsané pro ustanovení řemeslníkem v příslušné kategorii (§ 4, odst. 1 vl. nař. č. 16/1927 Sb.) a konali alespoň po šest roků práce příslušných řemeslnických kategorií, se převedou dnem, kdy toto nařízení nabývá účinnosti, do kategorie dílenských nebo do kategorie řidičů automobilů, pomocní zřízení v těchto službách, kteří splnili podmínky předepsané pro ustanovení řemeslníkem v příslušné kategorii (§ 4, odst. 1 vl. nař. č. 16/1927 Sb.) a konali práce příslušných řemeslnických kategorií, se převedou týž dnem do příslušné kategorie pomocných řemeslníků.

Čl. III.

Vládní nařízení ze dne 17. března 1933, č. 50 Sb., jímž se mění vládní nařízení ze dne 5. března 1927, č. 16 Sb., o úpravě služebních a platových poměrů řemeslných zaměstnanců v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu Československé pošty, se zrušuje.

Čl. IV

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1945; provede je ministr pošt.

Fierlinger v r.

Gottwald v. r.	Dr. Pieter v. r.
Dr. Stránský v. r.	gen. Hasal v. r.
Ursiny v. r.	Hála v. r.
gen. Svoboda v. r.	Dr. Procházka v. r.
Nosek v. r.	Majer v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Clementis v. r.
Duríš v. r.	gen. Dr. Ferjenčík v. r.
	Lichner v. r.